

af Paragraffen har Landstinget vendt for og bag paa en Sætning. Det hedder nemlig i Slutningen: „Paa de Steder, hvor der nu haves Vedtægt, forbliver denne gældende efter nærværende Lovs Ikrafttræden, medmindre Flertallet af de Fiskere, der bo i de det paagældende Vandareal tilgrænsende Kommuner, afgive Erklæring om, at de ønske Vedtægten ændret eller ophævet“. Der havde Folketinget vedtaget det modsatte, nemlig at de nuværende Vedtægter ikke bortfalde umiddelbart efter Lovens Ikrafttræden, men, om jeg husker ret, efter 1 Aars eller 6 Maaneders Forløb, og jeg vilde sætte Pris paa, at Folketingets Affattelse blev indsat i Loven, idet det er meget lettere for Fiskerne at blive enige om at indgive Andragende om at beholde en Vedtægt, hvis de ville det, end at blive opmærksomme paa, at de skulle indgive Andragende for at faa den ophævet. Det er af rent praktiske Hensyn, at jeg anbefaler denne Forandring. — Endnu skal jeg omtale Kontrollen. Der er i dette Lovforslag indsat den Bestemmelse, at Kontrollen skal bestaa af 1 Fiskeriinspektør, 2 Fiskerikontrolører med Assisterter, Maskinmestre, Styrmand, Mandskab osv., ligesom det er bestemt, at Landbrugsministeriet skal ansætte og betale Fiskerifogder m. v. Endvidere er Assistenternes Lønning sat op fra 1,200 til 1,500 Kr. Denne Lønningsforhøjelse har jeg ikke noget imod. Jeg finder, at naar man har Embedsmænd, som skulle udføre et Arbejde, bør de have en saadan Løn for deres Arbejde, at de i alt Fald kunne føre en nogenlunde anstændig Tilværelse. Som jeg forleden sagde ved Behandlingen af Loven om Lønninger ved Toldvæsenet, staar jeg paa det Standpunkt, at jeg siger: Lad os kun give vore Embedsmænd en saadan Løn, at de kunne leve deraf, men lad os ikke faa flere, end det er nødvendigt for at faa udført det Arbejde, der skal gøres. Jeg har heller ikke noget imod, at vi faa en Fiskeriinspektør; jeg tror, at det er heldigt at faa en Overledelse over Fiskerikontrollen, men jeg tror ikke, at det er heldigt, som det er bestemt i den nugældende Lov, og som det foreslaas her, at man har disse Kontrol dampere. Jeg tror, som det ogsaa blev udtalt i Landstinget, at de gøre meget lidt Gavn. De kunne vist ikke opdage nogen Svig hos Fiskerne, thi naar de komme sejlende, kunne de ses langt borte, og naar Fiskerne ville passe lidt paa, og det ville de jo nok, ville de let kunne undgaa at blive opdagede, selv om de benytte Redskaber, som de ikke

maa bruge, eller have Undermaalsfisk om Bord. Jeg har derfor ikke noget imod, at disse Kontrol dampere gaa ud af Fiskerikontrollen, og jeg vil henstille, om man ikke f. Eks. kunde overlade den ene Kontrol damper til den paatænkte Fiskeriinspektør og den anden maaske til den biologiske Station, fra hvilken man jo i lang Tid har hørt Klager over, at de ikke have noget Befordringsmiddel til at komme fra det ene Sted til det andet. De have ikke let ved at komme omkring og foretage de biologiske Undersøgelser, som de kunde ønske at foretage. Jeg henstiller derfor, om man ikke kunde benytte disse Kontrol dampere hertil, samt at man lader Fiskerikontrolørerne helt gaa ud, og i Stedet derfor ansætter 3—4 Assisterter paa forskellige Steder, maaske 2 i Jylland og 2 paa Øerne. De skulle være en Medhjælp for Fiskeriinspektøren, saaledes at de ikke blot bleve Regeringens, men ogsaa Fiskernes Konsulenter og Raadgivere, og saaledes at Fiskerne altsaa ikke blot skulde betragte Inspektøren og hans Assisterter som Politimænd, som de skulde være særlig ængstelige for, men ogsaa som deres Venner, Raadgivere og Vejledere, der vilde hjælpe dem i at udøve deres Næringsvej. Jeg tror, at det vilde højne Fiskerbefolkningen og maaske bidrage til, at Fiskerne fik et bedre Greb paa at udføre deres Gerning. Jeg har nu gennemgaaet de Paragraffer, ved hvilke jeg har noget særlig at bemærke, og jeg skal sluttelig sige, at selv om de Ændringer, som jeg her har antydnet, ikke alle blive foretagne, mener jeg dog ikke, at vi derfor bør lade Loven strande, for saa vidt der viser sig Mulighed for at faa en Fiskerilov. Jeg har kun ment det rigtigt at anføre de Ting, som fra forskellig Side ere gjorte gældende mod det foreliggende Forslag her ved 1ste Behandling, for at det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat, kan tage det Hensyn dertil, som det finder hensigtsmæssigt, og gennem senere Forhandling med den højtærede Minister og det høje Landsting kan se, hvor meget det deraf kan lykkes at faa gennemført. Hermed skal jeg slutte, idet jeg anbefaler Forslaget til det høje Tings Velvilje.

Markvorsen: I Betragtning af, at det, som den sidste ærede Taler sagde, er en gammel Bekendt, der her foreligger, og af, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig til den første ærede Taler, skal jeg fatte mig i al Korthed. Det er navnlig § 6 og Kapitel 2, der give mig Anledning til nogle Bemærkninger. For ikke at blive